

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Jaroslava Vlašína a soudců Jana Kratochvíla a Radovana Havelce ve věci žalobkyně: **Paradise Casino Admiral, a.s.**, sídlem Komořany 146, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 10. 2019, č. j. 39241-2/2019-900000-311 a ze dne 18. 5. 2020, č. j. 538-3/2020-900000-311, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 11. 2020, č. j. 57 A 179/2019 - 106,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně (stěžovatelka) je provozovatelem hazardní hry ve smyslu § 6 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách. Provozuje mimo jiné kasina na adresách Pomezí nad Ohří 53 (kasino Pomezí), Selbská 2889, Aš (kasino Aš), Svatý Kříž 67 (kasino Tivoli) a Svatý Kříž 261 (kasino Millennium).

[2] Ve všech čtyřech kasinech provedl Celní úřad pro Karlovarský kraj kontrolu, která byla zaměřená na dodržování zákona o hazardních hrách. Na základě výsledků kontrol celní úřad dvěma rozhodnutími shledal stěžovatelku vinnou ze spáchání přestupků dle § 123 odst. 1 písm. c) a § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách.

[3] Rozhodnutím ze dne 3. 7. 2019, č. j. 37209-12/2019-540000-12, celní úřad uznal žalobkyni vinnou ze spáchání uvedených přestupků v případě kasina Pomezí a uložil jí povinnost zaplatit pokutu ve výši 20 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které bylo prvním napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto.

[4] Rozhodnutím ze dne 28. 11. 2019, č. j. 8360-26/2019-540000-12, celní úřad uznal žalobkyni vinnou ze spáchání uvedených přestupků v případě kasin Aš, Tivoli a Millenium a uložil jí povinnost zaplatit pokutu ve výši 100 000 Kč. Žalovaný k odvolání žalobkyně druhým napadeným rozhodnutím změnil výrok ohledně závadného označení provozoven a ve zbytku odvolání zamítl. Ze skutkových vět prvoinstančního rozhodnutí vypustil tu část, ve které stěžovatelce bylo kladeno za vinu také označení provozoven informacemi o provozovně vedle vstupních dveří. Podle žalovaného tímto označením stěžovatelka plnila svou povinnost podle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Ostatní nápisy však již svým umístěním, velikostí a četností odporovaly zákazu reklamy podle § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách.

[5] Výše uvedených přestupků se stěžovatelka dopustila následujícím jednáním.

V rozporu s § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách

a) v kasinu Pomezí umístila na boční straně budovy provozovny duplicitně nápis „CASINO“ a dále nápis na boční a zadní straně budovy „ADMIRAL Games For The World“ a rovněž informační panel na boční straně budovy s nápisem „ADMIRAL POMEZÍ-Roulette, Black Jack, Automaten“;

b) v kasinu Millennium umístila na budovu a na vstupní dveře do budovy, kde se herní prostor nachází, slovní a grafickou reklamu na provozování hazardních her, tj. nápis „CASINO ADMIRAL MILLENIUM“ nad vchodem do budovy a nápis „CASINO ADMIRAL“ na vstupních dveřích do budovy,

c) v kasinu Tivoli umístila na budovu a na vstupní dveře do budovy, kde se herní prostor nachází, slovní a grafickou reklamu na provozování hazardních her, tj. nápis „CASINO“ nad vchodem do budovy, světelný poutač „CASINO ADMIRAL“ na střeše budovy a pod ním na budově ceduli obsahující nápis „CASINO ADMIRAL TIVOLI“ a na budově po levé straně od vchodu nápis „CASINO“;

d) v kasinu Aš umístila na budovu a na vstupní dveře do budovy, kde se herní prostor nachází, slovní a grafickou reklamu na provozování hazardních her, tj. světelný poutač „CASINO ADMIRAL“ na střeše nad vchodem do budovy, nápis „CASINO“ nad vstupem do budovy a nápis „CASINO ADMIRAL“ na vstupních dveřích do budovy.

V rozporu s výrokem IV, bodu 15 základního povolení ve všech výše uvedených kasinech nebyla v provozovně umožněna bezodkladně hra na všech započitatelných stolech živé hry.

[6] Krajský soud zamítl žalobu stěžovatelky proti oběma rozhodnutím žalovaného. Ztotožnil se se závěry žalovaného.

pokračování

[7] Krajský soud uvedl, že smyslem § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách je informovat potencionální návštěvníky kasina o tom, že jde o prostor, kde se provozují hazardní hry se souvisejícími riziky, a nikoli jiný druh provozoven. Stěžovatelka však označením „casino“ (samostatně nebo v sousloví) označila své budovy kasin mnohonásobně, čímž porušila zákaz propagace provozování hazardních her. Nápis na budovách jednoznačně mohla být upoutána pozornost kolemjdoucích na provozovnu a hazardní hry v ní provozované. Nápis jsou vzhledem k jejich počtu, viditelnosti, grafickému zpracování a umístění nadbytečné z hlediska informační povinnosti podle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách a jsou v rozporu s § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách.

[8] V případě druhého přestupku krajský soud uvedl, že v kasinu platí, že musí být po celou dobu provozu kasina umožněna živá hra současně na všech započítatelných stolech živé hry. I kdyby krajský soud vyšel z tvrzení stěžovatelky, že jedna osoba je schopna obsluhovat v jeden moment tři stoly živé hry, i tak by v době kontroly nebyl ani v jednom kasinu dostatek personálu na obsluhu všech započítatelných stolů živé hry. Přitom zohlednil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020 - 32, podle kterého nejméně jedna osoba obsluhy kasina je zaměstnána identifikací klientů, obsluhou technických herních zařízení, prodejem a výměnou žetonů.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[9] Stěžovatelka se proti rozsudku krajského soudu bránila kasační stížností. Konkrétně vnesla následující kasační námitky:

1. Zákaz propagace provozování hazardních her nápisy na svých prodejnách neporušila. Jednalo se o běžné označení provozovny na různých částech jednoho objektu.
2. Neporušila ani povinnost umožnit účast na živé hře. V době kontrol se v provozovnách nacházel dostatek personálu, který byl schopen zajistit provoz všech stolů živé hry.
3. Podmínka základního povolení, že v provozovně musí být umožněna hra na všech započítatelných hracích stolech současně a bezodkladně, nevyplývá ze zákona.
4. Správní orgán nedostatečně zjistil skutkový stav, neboť si v průběhu kontrol živou hru nevyzkoušel.

[10] Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti. Uvedl, že všechny kasační námitky byly již dostatečně vypořádány správními orgány a krajským soudem.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

III.1 Nápis na prodejnách

[11] Podle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách kasino musí být viditelně označeno názvem, který obsahuje slovo „kasino“.

[12] Podle § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher.

[13] Z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudky ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020 - 32, body 15-16; a ze dne 19. 8. 2022, č. j. 3 As 287/2020 - 34, bod 15) vyplývá, že § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách obsahuje absolutní zákaz reklamy, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace na provozování hazardních her nebo získávání výher umístěné na budově, ve které se herní prostor nachází. Účelem tohoto ustanovení je především zabránit nepovolenému lákání veřejnosti ke vstupu do herního prostoru.

[14] Z § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách, dle kterého kasino musí být viditelně označeno názvem, který obsahuje slovo „kasino“, nevyplývá možnost provozovatelů hazardních her umisťovat na budovy, v nichž se herní prostor nachází, bannery obsahující logo provozovatele či vlastní název provozovny. Smyslem informační povinnosti podle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách je informování, respektive varování veřejnosti, aby nikdo omylem do kasina nevstoupil. Toto označení kasina nemůže tedy naopak kasino propagovat, tedy upoutávat pozornost kolemjdoucích v rozporu s § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Informační povinnost tedy musí být splněna takovým způsobem, který neodporuje zákazu propagace. Musí jít o označení střídme zejména svou velikostí a provedením. Mělo by být umístěno v bezprostřední blízkosti vstupních dveří nebo na nich a nemělo by být viděno z větší dálky, aby neupoutávalo pozornost kolemjdoucích.

[15] V nyní posuzovaném případě krajský soud dospěl k závěru, že označení provozoven stěžovatelky nápisy bylo vzhledem k jejich počtu, viditelnosti, grafickému zpracování a umístění nadbytečné nad rámec informační povinnosti a jednalo se o nepřipustnou propagaci v rozporu s § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Nejvyšší správní soud s tímto hodnocením souhlasí.

[16] V případě kasina Pomezí stěžovatelka umístila vedle vchodových dveří informační tabulku o tom, že se jedná o kasino a o otvírací době. Vedle toho byl na vstupních dveřích nápis „Casino Admiral“. Již těmito nápisy stěžovatelka splnila svou informační povinnost podle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Stěžovatelka však dále horní část budovy kasina označila dvěma velkými nápisy „CASINO“ a na boku ze strany silnice umístila informační panel „ADMIRAL POMEZÍ-Roulette, Black Jack, Automaten“. Tyto nápisy jdou vzhledem k jejich počtu, viditelnosti, grafickému zpracování a umístění daleko nad rámec informační povinnosti dle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách.

[17] Pokud jde o nápis „ADMIRAL Games for the World“, Nejvyšší správní soud uznává, že sám o sobě nutně nemusí představovat nepovolenou propagaci provozování hazardních her. Krajský soud nicméně správně upozornil na kontext tohoto případu. Stěžovatelka provozuje hazardní hry. Její firma je vymezena jako „Games for the World“, tudíž jednoznačně ve vztahu k hazardním hrám. Souvislost s hazardem je tu zřejmá i z toho, že pozorovatel, který vidí nápis „ADMIRAL Games for the World“, vidí současně i nápis „CASINO“.

pokračování

[18] V případě kasina Millennium stěžovatelka umístila na střechu budovy nad vchodem velký světelný nápis „CASINO ADMIRAL MILLENIUM“. Zde jde i dle Nejvyššího správního soudu jednoznačně o nepřípustnou reklamu v rozporu s § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. I kdyby tedy Nejvyšší správní soud se stěžovatelkou souhlasil, že nápisy o velikosti cca 15 cm na vstupních dveřích nejsou nepřípustnou propagací, ale označením provozovny kasina, na závěru, že stěžovatelka i u tohoto kasina spáchala zjištěný přestupek, to nic nemění. Navíc lze poznamenat, že informační povinnost byla splněna již informační tabulkou vedle vchodových dveří.

[19] V případě kasina Tivoli stěžovatelka umístila na budovu nad vstupní dveře světelný nápis „CASINO“, na střechu budovy světelný nápis „CASINO ADMIRAL“ a pod ním na budově cedule obsahující nápis „CASINO ADMIRAL TIVOLI“. I zde jde dle Nejvyššího správního soudu jednoznačně o nepřípustnou reklamu v rozporu s § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Informační povinnost stěžovatelka i zde splnila již informační tabulkou na vchodových dveřích.

[20] Poukaz stěžovatelky na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020 - 32, není případný. Tam Nejvyšší správní soud za plnění informační povinnosti sice považoval dva nápisy kasina, to však z toho důvodu, že provozovna měla dva vchody a označení kasina tedy bylo nutné u obou vchodů. I zde soud uvedl, že jakékoli ostatní nápisy již primárně plnily funkci propagační a reklamní (bod 15 rozsudku).

[21] Nakonec v případě kasina v Aši stěžovatelka umístila na střechu budovy velký světelný poutač „CASINO ADMIRAL“ a nad vstup do budovy velký nápis „CASINO“. I tyto dva nápisy jsou plně dostatečné pro závěr, že stěžovatelka porušila zákaz propagace podle § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Ohledně nápisů na vstupních dveřích platí to samé jako výše u kasina Millennium.

[22] Nejvyšší správní soud doplňuje, že zákaz propagace podle § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách je jednoznačný. Je zakázána jakákoliv propagace provozování hazardních her na budově heren a kasin. Zákaz nelze obcházet poukazem na soutěžní jednání a potřebu odlišit se od blízkého konkurenta. Naopak právě zákaz této propagace vylučuje soutěžní jednání v rámci označování budov, kde jsou provozovány hazardní hry.

[23] Argumentace stěžovatelky ohledně běžně používaných názvů provozovatelů jiných hazardních her, jako například kurzových sázek v rámci sportovních utkání, nemá žádný vztah k shledanému závadnému jednání stěžovatelky. V tomto případě stěžovatelka jednala v rozporu s ustanovením, které se týká označení budov, ve kterých se herní prostor nachází. Není tu tedy žádný vztah k umožnění nebo naopak neumožnění propagace hazardních her v jiných kontextech.

[24] Nakonec podstatný není poukaz stěžovatelky na rozhodnutí o povolení jiné její provozovny, z kterého má vyplývat, že nápisy na budově jsou označením provozovny. Dle Nejvyššího správního soudu tato okolnost nemá žádný vliv na rozhodnutí této věci. Jedná se o nijak nesouvisející správní rozhodnutí ve zcela jiné věci, ve které se správní orgán nezabýval porušením § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Navíc, jak stěžovatelka sama uvádí, ve výroku rozhodnutí je uvedeno, že jde o „reklamní zařízení“.

III.2 Provoz stolů živé hry

[25] Podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách v kasinu musí být umožněna hra nejméně u třech hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina.

[26] Zákonodárce vyžaduje, aby v kasinu byla jako hlavní činnost provozována živá hra (§ 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách), čímž odlišuje kasino od herny, ve které je jako hlavní činnost provozována technická hra (§ 67 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění kasina tak musí být účastník hazardní hry umožněno si kdykoliv zahrát živou hru u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. Tímto opatřením má být docíleno, že z pohledu zákona zůstane provoz živé hry hlavní činností kasina. Ačkoliv i v kasinu může vedle živé hry docházet k provozu technických her, je tato vedlejší činnost limitována stanovením minimálního počtu stolů, u kterých musí být po celou dobu provozu kasina umožněna živá hra povolená v souladu s § 98 odst. 2 zákona o hazardních hrách, tzv. započitatelné stoly živé hry. Ustanovení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách je tedy nutno vyložit jako obsahující pravidlo „jeden stůl živé hry, jeden krupiér“ po celou provozní dobu kasina (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020 - 32, bod 21; a ze dne 1. 2. 2023, č. j. 7 As 291/2022 - 40, body 13-14).

[27] Nejvyšší správní soud nemá žádný důvod se od této judikatury v nyní posuzovaném případě odchýlit. Takový výklad, který vyžaduje, aby jeden krupiér obsluhoval vždy jen jeden stůl živé hry, je v souladu s účelem právní úpravy, kterou je snížit dostupnost (všudypřítomnost) hazardních her a koncentrovat hráče do větších provozoven, splňujících řadu přísných podmínek.

[28] Ustanovení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách poté odpovídá bod 15, části IV, základního povolení stěžovatelky. Ten obsahuje povinnost stěžovatelky zajistit, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných hracích stolech.

[29] Ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že v žádném z kontrolovaných kasin nebylo přítomno tolik krupierů, kolik bylo započitatelných stolů živé hry. Nakonec to stěžovatelka ani netvrdí. Podle ní jeden krupiér je schopen současně obsloužit tři až čtyři stoly živé hry, kterou provozovala stěžovatelka. V kontrolovaných kasinech stěžovatelka provozovala hru s názvem „Kolo štěstí“.

[30] V rozsudku č. j. 7 As 291/2022 - 40 Nejvyšší správní soud však již tuto otázku posuzoval. V daném případě se také jednalo o hru „Kolo štěstí“. Nejvyšší správní soud považoval za nedostatečné, pokud jeden krupiér obsluhoval tři stoly této živé hry. Proto nemohou obstát námitky stěžovatelky, že její provozovny byly dostatečně personálně zabezpečeny, neboť krupieri byli vždy v takovém počtu, aby jeden z nich obsluhoval maximálně tři nebo čtyři kola štěstí. I kdyby tomu tak bylo, tak stěžovatelka porušila svou povinnost, aby v jejích provozovnách po celou provozní dobu kasina bylo přítomno tolik krupierů, kolik má stolů živé hry.

[31] Krajský soud tedy správně rozhodl, že stěžovatelka spáchala i přestupek podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách, tedy provozovala hazardní hru v rozporu s podmínkami stanovenými v základním povolení.

pokračování

III.3 Rozpor základního povolení se zákonem

[32] Krajský soud uvedl, že stěžovatelka nemůže v tomto řízení namítat, že základní povolení je v rozporu se zákonem. Jedná se totiž o správní rozhodnutí, které mohlo být samostatným předmětem přezkumu ve správním soudnictví. Pokud nabylo právní moci a nebylo posléze k tomu příslušným orgánem zrušeno, požívá presumpce své zákonnosti a správnosti a je podle § 73 odst. 2 správního řádu pro stěžovatelku závazné.

[33] Nejvyšší správní soud s tímto názorem souhlasí. Pokud se stěžovatelka domnívala, že je základní povolení v rozporu se zákonem, mohla využít opravných prostředků proti tomuto rozhodnutí.

[34] Nad rámec právě uvedeného lze poznamenat, že požadavek základního povolení stěžovatelky, aby byla po celou dobu kasina umožněna současně hra na všech započitatelných stolech živé hry, vyplývá ze zákona, jak soud vysvětlil výše.

III.4 Dostatečně zjištěný skutkový stav

[35] Krajský soud se žalobní námitkou stěžovatelky, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, zabýval. Uvedl, že jí nelze přisvědčit. Podle krajského soudu se žalovaný v napadených rozhodnutích zabýval otázkou, jakým způsobem jsou stoly živé hry obsluhovány. Vysvětlení mu během kontrol poskytly osoby oprávněné jednat za stěžovatelku - jakým způsobem je zajišťován provoz kasina jak v době, v níž se konaly předmětné kontroly, tak i v době jiné. Z fotodokumentace obsažené ve správních spisech pak i plyne, že se žalovaný zabýval rozmístěním započitatelných stolů živé hry v provozovnách stěžovatelky. Dále žalovaný zkoumal, zda byl počet přítomných pracovníků schopen plnit povinnost kladenou na stěžovatelku základním povolením, přičemž se zabýval i rolí a povahou činnosti krupiéra při živé hře. Nejvyšší správní soud se s tímto hodnocením ztotožňuje a odkazuje na něj.

[36] V kasační stížnosti stěžovatelka pouze namítala, že v rámci kontrol nedošlo ke zkouškám živé hry. To však s ohledem na výše uvedené závěry, podle kterých je nezbytné, aby na každý stůl živé hry byl přítomen jeden krupiér, nezpůsobuje vadu rozhodnutí. I bez provedení zkoušky živé hry je jednoznačné, že v kontrolovaných provozovnách stěžovatelky nebyl dostatek personálu, aby tuto povinnost zajistil (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2023, č. j. 7 As 291/2022 - 40, bod 18).

IV. Závěr a náklady řízení

[37] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední soudního řádu správního).

[38] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 soudního řádu správního. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, soud proto nepřiznal náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žádnému z účastníků.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2023

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu